Huokaisin. Huomimisesta ei taaskaan tulisi mitään. Jo kolmatta yötä putkeen en ole nukkunut silmänräpäystäkään. Se tarkoitti sitä, että koulussa en voisi keskittyä opetukseen, saatikka sitten mihinkään. Ja unettomuuteni johtui eräästä henkilöstä, Ollista. Hän OLI poikaystäväni, siis OLI. Mutta muutama viikko sitten luokkalaiseni Sandra pyysi hänet aivan yhtäkkiä elokuviin. Ja Olli suostui. Siitä lähtien he ovat kulkeneet kimpassa. -Elli! Kello on jo puoli kahdeksan! Aiotko tosiaan nukkua koko päivän? äiti huhuili alakerrasta. -Olen tulossa! pyöräytin itseni ylös ja puin vaatteet. -Vaikka en edes nukkunut, mumisin hiljaa katsoessani itseäni peilistä. Kipitin portaat alas ja aloin syödä muroja. -Elli kato, taas ne teki sen! Mona hihkaisi takaani. Vilkaisin viereisen penkkirivin ensimmäisille paikoille. Siinä istuivat Sandra ja Olli, jotka ihan SATTUMALTA vain istuivat vierekkäin. He pitivät toisiaan kädestä kiinni ja hymyilivät toisilleen kuin Naantalin aurinko. -Elli, aiotko tulla hakemaan historiankokeesi? Havahduin. Opettaja Niemi katsoi minua lasiensa takaa. Riensin hakemaan surkeasti menneen koepaperin, jonka arvosana oli vaivaiset 7 ja puoli. Vilkaisin taas Ollia ja Sandraa. Sandra istuutui tuolilleen kasvot loistaen ja hihkaisi Ollille: Kymppi miinus! Yhtäkkiä Olli teki jotain tota en osanut odottaa. Hän siirtyi istumaan lähemmäs Sandraa. Sitten hän painoi tytön huulille pitkän ja romanttisen pusun. Se oli minulle liikaa. Nousin tuoliltani ja marssin vihaisena pois luokasta. Meinasin melkein haljeta vihasta, kun viimeisen tunnin lopuksi Sandra ja Olli tulivat ulos luokasta käsikynkässä. Käännyin nopeasti pois ja kävelin muina miehinä pukuhuoneeseen. Lukitsin itseni vessaan ja kyynel vierähti poskelleni. Ei, nyt en saisi itkeä. Pidättelin kyyneleitä niin kauan, että pukuhuoneessa olevat kutosluokkalaiset lähtivät. Sitten purskahdin itkuun. Olin juuri lähtenyt vessasta, ja päätin istua hetkeksi aulan sohvalle. Rojahdin väsyneenä yhdelle, ja kuulin yhtäkkiä takaani äänen. -Elli, tiedän että oot vihanen, mutta olis yks juttu. Käänyin katsomaan ja en uskonut silmiäni. Olli istui melkein vieressäni ja katsoi minua silmiin. Tämän täytyy olla joku pila, mietin vakavana mutta Olli hymyili. Hän hivuttautui lähemmäs ja kysyi hiljaa: -Saanko toisen mahdollisuuden? -Tott... Tottakai saat, istuin edelleen paikallani, mutta hymyilin. -Mutta... Etkös seurustele Sandran kanssa? katsoin häntä kysyvästi. -Arvaa mitä? Olli kysyi ja tuli aivan viereeni. -Sandra MAKSOI minulle siitä kaikesta. Se ei ollut aitoa rakkautta. Katsoin häntä, mutten ehtinyt sanoa mitään, sillä Olli vetäisi minut syliinsä ja suuteli minua pitkään. Se oli aitoa rakkautta.